

РЕШЕНИЕ

№ 6449

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4253** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1202, р-н „С.“, [улица], представлявано от Управителя В. И. Л., действащо ,чрез АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Г. И С.“, със седалище и адрес на управление [населено място] 1303, [улица], ет. 2, офис № 9, представлявано от адв. В. Н. С., САК, с адрес на кантората: [населено място] 1303, ул. "Ш. планина" N2 33, ет. 2, офис № 9 с адрес за кореспонденция: град С. 1303, [улица], ет. 2, офис № 9, срещу Решение рег. № 32-127516/04.05.2020 г. към Митническа декларация MRN 20BG002002026488R8/10.03.2020 г. на Директора на ТД "С. морска". С жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон, немотивираност и необоснованост. Формираните фактически и правни изводи били абсолютно грешни,

необосновани и не съответствали на приложените документи, на законовите разпоредби и на трайната съдебна практика за начина на определяне и установяване на действителната митническата стойност. По изложените съображения се иска отмяна на оспореното решение и присъждане на сторените в производството разноски.

Жалбоподателят [фирма] чрез АДВ. В. Н. С., редовно призован, се явява адв.Г., която моли съдът да отмени обжалваното решение като незаконосъобразно, поради липса на мотиви. Претендира разноски. Представя списък по чл.80 ГПК. Моли за срок за писмени бележки.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ТД С. МОРСКА В АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ, редовно призован, не изпраща представител

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.03.2020 г. дружеството вносител [фирма], [населено място] декларирало на режим „допускане за свободно обращение“ стока - замразено говеждо шкембе, 1024 колета, 25279,13 кг бруто и 24576 кг - нето, държава на износ Н. З., деклариран произход Н. З., условие на доставка: С. В., с фактурна стойност 54 067,20 евро и декларирана митническа стойност в размер на 4,30 лв./кг нето тегло.

Към митническата декларация за допускане за свободно обращение били приложени: фактура №680100000109 от 29.01.2020г., опаковъчен лист от 13.12.2019г., коносамент М. от 21.01.2020г., застрахователен сертификат, Единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи за внесени държавни вземания, фактура за транспортни и други разходи.

Стоката попадала в Списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на Европейския съюз, утвърден със Заповед № ЗМФ-30/14.01.2020 г. на Министъра на финансите, на основание чл. 66 в) от Закона за митниците (ЗМ) (в сила от 01.01.2020 г.) Заповедта, заедно със списъка, били публикувани на интернет страниците на Министерството на финансите и на Агенция „Митници“.

Стоката, описана в придружаващите документи като говеждо шкембе на парчета била класирана в код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН] с определена справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14,47 лв./кг нето тегло. Приложимото мито за стоката било 0%, а ставката на ДДС - 20%. В резултат на сравнението между декларираната митническа стойност (4,30 лв./кг.) и справедливата цена за ЕС (14.47 лв./кг.) и на основание с чл. 195 а), ал. 1 от ЗМ, митническите органи следвало да изискат предоставяне на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки (14.47 лв./кг.) към момента на декларирането.

С писмо наш изх. №32-77357/10.03.2020 г., вносителят бил информиран, че за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките по смисъла на чл. 195 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 в 3-дневен срок от получаване на уведомлението трябва да учреди обезпечение в размер на 49974.00 лв.

Вносителят предоставил обезпечение в указания размер, за което е генериран G. 20BG002000X065990.

Митническите органи извършили частична физическа проверка на декларираната стока, за което е съставен Протокол за извършена митническа проверка № 20BG9940M011710 от 11.03.2020 г., в който е описано, че стоката отговаря по вид, произход и е в срок на годност по етикет. От стоката не е взета мостра предвид естеството ѝ - замразен хранителен продукт.

Когато в процеса на определяне на митническата стойност, митническите органи, пред които са декларираните стоките, се съмнявали основателно, че декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., кактото бил случая, се прилагала разпоредбата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕС) № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447).

С писмо № 32-77856/10.03.2020 г. от дружеството [фирма] били изискани за нуждите на допълнителната проверка документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката.

В рамките на определения 7-дневен срок, с писмо вх. №32-85255/17.03.2020 г. вносителят представил документи, свързани с основната сделка по конкретния внос, както и допълнителни документи и информация, които могат да се използват от митницата при изследване на случая. А. Основни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките:

Потвърждение за продажба № [ЕГН] между купувача (вносител) и продавача (А. Ф., ВЕ), с което вносителят е договорил експедиция на един контейнер 40 говеждо шкембе на цена 2,2 Е./Кг(С.), с очаквано време на доставка февруари 2020;

Търговска фактура № 680100000109 от 09.01.2020 г. по договора за продажба № [ЕГН] между продавача (А. Ф., ВЕ) и купувача (фирмата вносител) за сумата от 54067.20 евро за 24576,00кг. нето тегло, съответно единичната цена е 2.2евро/кг. (= 4.3лв./кг.). Условие на плащане: в брой срещу документи 10 дни преди тръгването на кораба;

Нотификация за извършен банков превод S. от 17.02.2020г от вносителя към продавача (А. Ф., ВЕ) с посочено основание търговски фактури №№ 680100000124 и 680100000109, в размер на 107870,40 евро (единична цена 2.30 евро/кг);

Застрахователна полица в размер на 56493.36 евро. Пристанище на натоварване - У., Н. З.. Застраховка с 5% добавка от покупно-продажната цена. Като изпращач посочена А. Ф. L.,NZ, а получател [фирма];

Коносамент М. 287648; Изпращач: А. Ф. L., NZ / получател: В. БГ Е.;

Сертификат за произход издаден от Търговската камара в Т., Н. З..

Б. Допълнителна информация за сделката между купувача В. БГ Е. и изпращача А. Ф., ВЕ;

Кореспонденция(превод) за уточняване на поръчката Изпращачът А. Ф., ВЕ, Б. предоставя един 40 контейнер съдържащ по 1020 кашона говеждо шкембе. В кореспонденцията няма твърда договорка за цена на кг. или условия за плащане. Вносителят иска договорка на цена 2,2 евро/кг, докато нивото в момента е 2.3евро/кг С.. Справка за материалните запаси по издадени фактури за периода януари 2019 - февруари 2020. Средната продажна цена без ДДС варираше около 5 лв./кг.

Аналитична обратна ведомост за синтетична сметка/подсметка отразяваща

плащанията към А. Ф., ВЕ за периода 29.01.2020 г. - 31.01.2020 г. След разглеждане на представените документи (основни и допълнителни) се правели следните изводи:

По представената информация за продажба на замразено шкембе се установило: продажна цена в порядъка от 4,75 лв. до 5,58 лв./кг без ДДС. Декларираната стойност на стоката при допускане до свободно обращение е в размер на 4.30 лв./кг. Нямало обяснение как е формирана продажната цена при условие, че е внос от Н. З., която следва да включва направени разходи за транспорт на територията на Р. Б., разтоварване на стоката, съхранение в хладилни бази, начисляване на обичайна търговска надценка и др. обичайни разходи. Сумата по представения S. покривала стойността по търговската фактура и тя била вписана като основание за плащане, но договореното във фактурата условие за плащане е в брой - "payment terms: cash against sory of documents". В случая оставало съмнението дали това е цялата дължима сума. Европейската Комисия е разработила методология за оценка на „справедливи цени“, които са цените определени от Съвместния изследователски център на ЕК при прилагане на иновативни статистически методи, необходими на Европейската служба за борба с измамите (O.) и нейните партньори в държавите-членки за защита на финансовите интереси на ЕС - ефективен инструмент при установяване на възможни случаи на обявена по-ниска стойност на внасяните стоки. Извършени бил статистически анализи от различни източници, от база данни „Т.“ към Европейската Комисия и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША). След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Н. З. във всички държави-членки за 2019г. се установило, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки.

При анализ на статистическите данни за митническата стойност на стоки от код по КН 05040000 с произход Н. З. се установило, че тяхната митническа стойност за 2019 г. в Република Б. е най-ниска, а именно 219.31EUR/100Kg. и била три пъти по-ниска от средната за всички държави-членки (591.22EUR/100Kg.) Анализът на данните от „Т.“ към Европейската Комисия показал, че цената на процесната стока в Б. на кг е значително по-ниска от справедливата цена за ЕС (14,47 лв./кг). Изследване на справедливите цени в „Т.“, за код по КН 05040000 от Н. З. към настоящия период показвали, че страната с най-голям пазарен дял (39.50%) е Б. със средна цена 2.21 евро/кг, докато при вноса на стока със същия код по КН 05040000 във Франция, с приблизително същия пазарен дял (39.50%) средната цена за същия период е 9.40 евро/кг. Средната цена за стоките с най-нисък пазарен дял 4.24 % X. бил в размер на 5.15 евро/кг. Справедливата цена за стоката със същия код по КН 05040000 към Съюза била 7.40 евро/кг. След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Н. З. във всички държави-членки за 2019 г. се установило, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки, а именно цената на стоката от Н. З. към Б. са занижени повече от 3 пъти. Наличните данни от националната Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) в същото или приблизително същото време на износ от Н. З. показал, че митническата стойност на замразено шкембе на кг е в порядъка от 3.91 лв./кг до 5.90 лв./кг и е значително по-ниска, в сравнение със справедливата цена „Т.“ на J. R. C. (J.) към ЕК, с повече от 50% (т.е. под рисковия праг). Анализът на данните

от Т.” на J. R. C., показал че цената на посочената стока от Н. З. към Б. е занижена повече от 3 пъти, спрямо средностатистическата цена за ЕС. Приемливото равнище за внос в ЕС не следвало да се различава с повече от 50 % от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, поради което определената митническа стойност следвало да бъде най-малко на или над праговото равнище, т.е минимум 7,24 лв/кг. Основния метод за определяне на митническата стойност бил даден в разпоредбата на чл. 70, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно която митническата стойност на стоките представлявала договорната им стойност. Договорната стойност от своя страна била действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с цел местоназначение митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. В чл. 70, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 било уточнено, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени, като условие за продажбата на внасяните стоки. Този член следвало да се преценява заедно с член 74 от същия регламент, който предвиждал и други методи, които следвало да се използват за определяне на митническата стойност, ако това определяне не може да бъде извършено чрез прилагане разпоредбите на член 70. При наличие на разликата в декларираната цена и средностатистическата митническа стойност възниквало основание за пораждаване на обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура. В този смисъл било Решение от 16.06.2016 г. по дело C-291/15 на Съда на ЕС по отправено преюдициално запитване. Предвид чл.140, пар.2 от Регламент за изпълнение 2015/2447, не се налагало митническите органи да определят митническата стойност на внесените стоки въз основа на метода на оценяване на сделката, когато съобразно определената в параграф 2 на същата разпоредба, ако не са получили задоволителна информация или се съмняват основателно, че декларираната стойност, представлява действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Процедурата по член 140, пар.1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, се отнасяло не до автентичността на търговската фактура, а до точността на митническата стойност на внесените стоки. В тази връзка при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следвало да бъде сравнявана със справедливата цена, извлечена от информационната система „Т.” на J. R. C. (J.) към ЕК. В тези случаи следвало да бъде определена нова митническа стойност, чрез последователно прилагане на методите, определени в чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Във връзка с това в конкретния случай било налице достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническа стойност, без да бъде оспорвана автентичността на предоставените документи, в резултат на което следвало да се определи нова митническа стойност по един от вторичните методи. Съгласно разпоредбата на чл. 74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не можело да се определи на основание член 70 от същият регламент, тя се определяла по реда на чл. 74, пар.2 от него, като се прилагали последователно букви от А до Г, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

При изследване на метода, регламентиран в чл. 74, нар. 2, буква а) от Регламент

(ЕС) № 952/2013, за наличие на „идентични стоки“, т.е. стоки, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им бил достигнат извод, че не може да се определи митническа стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като описанието на стоките в ЕД. 6/8 на митнически декларации, регистрирани в приблизително същия период било недостатъчно. То не включвало, изчерпателно описание на стоката, разфасовки, евентуални обработки (попарване) което от своя страна не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл.1, пар.2, т.4 Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447. За да се приложи методът трябвало безспорно да бъде установено, че стоки с приети договорни стойности били еднакви с внасяните стоки във всяко отношение. За да се приложи методът трябвало безспорно да бъде установено, че стоки с приети договорни стойности са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение: технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност на стоките, произведени в същата държава, в която са произведени и декларираните стоки, допуснати за свободно обращение в същия момент или по същото време. Не била открита достатъчно изчерпателна информация за тези показатели. Въз основа на разпоредбата на чл. 74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, следвало да се определи може ли да бъде приложен следващият резервен метод.

При прилагане на вторият вторичен метод за определяне на митническа стойност, регламентиран в чл. 74, пар.2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013, въз основа на сходни стоки, следвало да бъде анализирана информация за стоки с приети договорни стойности за „сходни стоки“ - произведени в същата държава стоки, които въпреки, че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, което им давало възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение, които са били допуснати до свободно обращение в приблизително същото време.

Факторите, които определяли дали стоките са сходни са качеството, авторитета, доверието, известността на стоките и съществуването на търговска марка. Понятието „по същото или приблизително същото време“ не било дефинирано. Въпреки това, продажбите трябвало да са във време, възможно най-близо до датата на продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, както и стоките, подлежащи на остойностяване.

Съгласно диспозитиви 38 и 39 на Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на Съда на ЕС, отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършвало при сравняване на средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследвала справедливата цена, извлечена от информационната система „Т.“ на J. R. С. (J.) и се съблюдавал рисков праг до 50 % от нейното равнище. В тази връзка при извършване на проверка за допуснати до свободно обращение „сходни стоки“ следвало да се отхвърлят резултати, които са необичайно ниски, тъй като същите са под равнището от 50 % спрямо справедливата цена.

Предвид липсата на данни, които не са необичайно ниски, методът по чл.74, пар.2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. не можело да бъде

използван. При анализ на данните в националната Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-I.) не били открити записи на митническите декларации, регистрирани в приблизително същия период, за стока „говеждо шкембе на парчета“ и чиято митническа стойност да е равна или по-висока от рисковия праг определен от справедливата цена за ЕС (14,47 лв./кг.). Във връзка с изложеното, този метод не можело да бъде използван. Въз основа на разпоредбата на чл. 74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, следвало да се определи може ли да бъде приложен следващият резервен метод.

Третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките, регламентиран в чл. 74, пар.2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисквал сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. За определяне митническата стойност на декларираните стоки по този метод била необходима информация за цената, на която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя. В конкретния случай липсвала база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като както било описано по-горе не може да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не може да бъде използван. Въз основа на разпоредбата на чл. 74, пар.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, следвало да бъде приложен следващият резервен метод. В чл. 74, пар.2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 е регламентиран четвъртият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките. За приложимостта на този метод били необходими данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи. Необходима била и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. Следвало да се отбележи, че като общо правило митническата стойност се определя на основата на сведения, незабавно достъпни в страната на вноса. Същевременно, за определяне на изчислена стойност можело да се наложи разглеждане на производствените разходи за остойностяваните стоки, както и на други сведения, които трябва да бъдат получени извън страната на вноса. В конкретния случай производителят на стоките не попадал под юрисдикцията на органите в страната на вноса. Това ограничавало използването на метода на изчислената стойност като цяло. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки методът се считал за неприложим. Поради липсата на данни относно физически характеристики, качество, репутация, търговска марка, единични цени, по които се продава най-голямото сборно количество и/или възникнали разходи при производството на оценяваната стока, разпоредбите на чл. 74, пар.2, букви от а) до г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 не можело да бъдат приложени за

определяне на митническа стойност на процесната стока. Когато митническата стойност на внасяни стоки не можело да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, съгласно разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 тя следвало да се определи чрез разумни способности, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение, бележките към него, глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на данните, достъпни в страната на вноса, въз основа на наличните и събрани в хода на административното производство данни. Митническите стойности следвало да се основават във възможно най-голяма степен върху предварително определени митнически стойности. Методите за остойностяване, които следвало да се използват, трябвало да са тези, определени от членове от 1 до 6 от Общото споразумение за митата и търговията включително, но една разумна гъвкавост в прилагането на тези методи щяла да съответства на целите и разпоредбите на член 7 на същото споразумение. Във връзка с чл.144, пар.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, можело да се използва разумна гъвкавост при прилагането на предходните методи, като така определената митническа стойност следвало да се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Предвид липсата на данни за определени преди това митнически стойности, които не са необичайно ниски, прилагането на резервния метод следвало да се извърши в съответствие с член 144, пар.2 на същата разпоредба. Когато не можело да се определи митническа стойност по параграф 1 на чл. 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, се използвали други подходящи методи, при съобразяване с ограниченията посочени в буква а) до буква ж) от същата разпоредба.

Предвид анализа на данните от Т.” на J. R. C. на стоки с код по КН 05040000, цената на посочената стока от Н. З. към Б. била занижена повече от 3 пъти, спрямо средностатистическата цена за ЕС. Приемливото равнище за внос в ЕС не следвало да се различава с повече от 50 % от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код. В заключение митническата стойност за стоката замразено шкембе внос от Н. З. по процесната митническа декларация следвало да се определи на основание чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) J.» 952/2013 във връзка с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 и да бъде в размер на 7.30 лв/кг.

С писмо рег. №32-100221/01.04.2020 г. дружеството вносител било уведомено по смисъла на чл.22, пар. 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е предоставена възможност за отговор.

В посочения в писмото срок дружеството депозирало становище с вх. №32-111205/ 13.04.2020г., с което изразява несъгласие с така определената по-висока митническа стойност.

В становището се твърди, че липсвали данни в мотивите да е спазена поредността на приложимите вторични методи за определяне на

митническата стойност, както и че не е налице основание за пристъпване към прилагането им.

Според [фирма], митническият орган не изложил съществени обстоятелства, които да изключат приложението на вторичния метод по чл. 74, пар.2, букви а) и б) от Регламент (ЕС) №952/2013.

Твърди се също, че анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000, с произход Н. З. установява, че същата е по-висока в останалите държави-членки, а в същото време - не са установени записи за тези сходни стоки в системата.

Във връзка с изложените от вносителя твърдения, следвало да се има предвид, че за целите на проверката на декларираната митническа стойност на внасяната стока, митническият орган е анализирал и сравнил резултатите в две бази данни:

(а) европейска база с данни за т.нар. „справедлива цена“ (съгласно нормата на параграф 1, т. 40 от Допълнителните разпоредби към Закона за митниците) за конкретната стока с декларирания произход, така че в случай, че декларираната стойност на стоката е по-ниска от справедливата цена, валидна за нея в ЕС, това обосновавало съмнения и налагало прилагането на процедурата, съгласно чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 и

(б) митническата информационна система на Агенция „Митници“ с данни от български митнически учреждения, в които се анализирали дали стока с горепосочения код по КН 0504 00 00 с произход от Н. З. е била поставена под режим допускане за свободно обращение и съответно дали се установяват записи за „идентични стоки“ или за „сходни“ стоки.

Предвид факта, че декларираната митническа стойност на процесната стока - „говеждо шкембе на парчета“ (4.30 лв./кг) била по-ниска от посочената справедлива цена валидна за нея в ЕС (14.47 лв./кг), възникнали основателни съмнения относно декларираната митническа стойност, които не са отпаднали в процеса по неприемане на същата, съгласно чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447.

След запознаване със становището на вносителя [фирма], административният орган останал на мнението, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоки със същия код по КН 05040000 с произход Н. З. в останалите държави- членки през 2019г., както и, че независимо от представените от вносителя документи, които не доказват по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума не отпадали. Поради това, аргументирано е бил разглеждан всеки един от методите по реда на чл. 74, пар.2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като са приложени последователно букви от а) до г) и след като бил обоснован извод, че същите са неприложими, митническата стойност е определена съгласно разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Съвкупно от гореизложеното, митническата стойност за стока №1, с описание „замразено говеждо шкембе“, от Н. З. по MRN 20BG002002026488R8/10.03.2020 г. следвало да се определи на основание

чл.74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, в размер на 179 404,80 лв. (нето тегло 24576 кг x 7,30 лв.кг).

Така определена митническата стойност не била продажна цена в рамките на митническата територия на Съюза на стоките, произведени в Съюза, не е цена на вътрешния пазар на държавата на изнасяне, не е цена за износ в третата страна, не е минимална митническа стойност или произволно определена и фиктивна такава. При определянето ѝ не била прилагана система, при която за митническа стойност се използва по-високата от две възможни стойности и не се позовава на използваните разходи за производство, различни от изчислените стойности, с което са спазени ограниченията по букви а) до ж) на чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447.

Във връзка с процесната митническа декларация, по време на започнатото административно производство било подадено искане вх. №32-98481/30.03.2020 г. от декларатора [фирма], за корекция на данни в МД с MRN 20BG002002026488R0/10.023.2020 г., поради допуснатата техническа грешка. В резултат на извършен последващ контрол било установено, че е налице грешка при изписване на данните за „Име“ в ЕД 3/24 „Продавач“ в декларацията поради, което се налагала промяна, като за продавач следвало да се счита дружеството: А. F. EU BV.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл. 84, ал. 1 т.1 от ЗМ, вр. във връзка с чл. чл. 74, пар. 1 и пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 140 и чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, във вр. с чл. 66 буква в) от ЗМ, чл. 5, т. 39 и, вр. чл. 77, пар. 1, буква а), вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1 , вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ и чл.19, ал. 7 от ЗМ, вр. с чл.54, ал.1, чл.56 от ЗДДС, вр. чл. 59 от АПК, било отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока в митническа декларация MRN 20BG002002026488R8/10.03.2020 г. Б. определена митническата стойност на стока № 1 - „ЗАМРАЗЕНО ГОВЕЖДО ШКЕМБЕ - 1024 КАШОНА, 24576 КГ НЕТО ТЕГЛО“, по митническа декларация MRN 20BG002002026488R8/10.03.2020 г. в размер на 7.30 лв./кг. И следвала да са коригира митническа декларация MRN 20BG002002026488R8/ 10.03.2020г., както следва:

- ЕД 3/24 „Продавач“ следвало да се чете: А. F. EU BV.

За стока №1:

ЕД 8/6 Статистическа стойност да се чете: 179404,80 ЕД „Митническа стойност“ следвало да се чете: 179404,80

ЕД 4/16 Метод за определяне на стойността да се чете: 6 - Стойност, основана на налични данни (чл.74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.)

Задължения да се четат:

Основа за изчисляване на вземането	Ставка	Тип	Изчислен размер	Дължим размер
------------------------------------	--------	-----	-----------------	---------------

179404,80	0%	A00 Мита	0,00	0,00
181318,48	20%	B00 ДДС	36263,70	36263,70

На основание чл.104, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 56 от ЗДДС следвало да се вземе под отчет начисленият с настоящото решение размер на дължимите вземания.

Начислените и взети под отчет суми били:

МИТО (A00) 0,00 лв.,
ДДС (B00) 21531,99 лв., които са заплатени.

Дължими суми за доплащане били:

МИТО (A00) 0,00 лв.
ДДС (B00) 14731,71 лв.

ведно с лихва за забава върху размера на дължимите мита на осн. чл.114, пар. 1 и пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

На основание чл.77, пар.3 от Регламент (ЕС) №952/2013 за длъжник бил определен [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица].

На основание чл. 19 а), ал. 1 отЗМ, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013 следвало да се уведоми длъжникът за размера на възникналото задължение.

Депозирана била сума в размер на 49 974,00 лв.

На основание чл. 98, пар.2 от Регламент (ЕС) №952/2013 г. от предоставеното еднократно обезпечение чрез депозит в пари от [фирма], с референтен номер (G.) 20BG002000X065990 в размер на 49 974.00 лв., РО освободил частта, съответстваща на 35 242,29 лв. (49 974,00 лв. - 14 731,71 лв.), представляваща разликата между размера на първоначално обезпечените дължими вземания за стоката от митническа декларация с MRN 20BG002002026488R8/10.03.2020г. и размера на дължимите вземания, изчислен на база митническата ѝ стойност, определена по метода, посочен в чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

Решението на АО било неразделна част от митническа декларация MRN: 20BG002002026488R8/10.03.2020 г. и данните по него следвало да се ползват за счетоводни, данъчни и статистически цели.

По делото е назначена и приета ССЧЕ.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е

насочена срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Оспореното решение изхожда от компетентен орган и е обективизирано в писмена форма.

С дефинирането на тъй наречените „справедливи цени“ се въвежда на национално ниво нов метод за определяне на митническата стойност на стоките, който пък е в противоречие с разпоредбите на чл. 70 и чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Общностното законодателство не предвижда метод за определяне на митнически стойности на база списъци със стоки, а още по-малко такива, изготвени от местната изпълнителна власт на държавите членки. Фиксирането на „справедливи цени“ по нормативен път е в разрез с конституционно закрепените принципи на свободата на договарянето и стопанска инициатива, на които се базира свободната пазарна икономика и международната търговия. Ясно регламентирани правила в Регламент (ЕС) № 952/2013 и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 не предвиждат възможност отделните държави членки във вътрешното си законодателство да въведат (при това с актове на изпълнителната власт) алтернативни методи за определяне на митническата стойност на стоките, в това число да създават списъци на стоки с висок риск, за които е фиксирана минимална „справедлива цена“.

На първо място, съдът счита че не се доказаха, основания за издаване на процесното решение. В конкретния случай е налице нарушение на митническото законодателство от страна на административните органи. Митническите органи не установиха фактите, породили основателни съмнения, че декларираната митническа стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума за внос на стоката по процесната декларация. Изложените в оспореното митническо решение мотиви относно наличието на съмнения в договорната стойност на стоката са изцяло бланкетни.

От приетата по делото експертиза се установи, че митническата стойност е неправомерно коригирана и съдът счита, че при прилагане на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят конкретна (точна) стойност на внасяните стоки, а не произволно определена приблизителна и/или средна стойност. Системата „Т.“, в конкретния случай показана в обжалвания акт, предоставя средни цени за групата стоки от позиция 0504, в различно състояние („пресни, охладени, замразени, осолени или в саламура, сушени или пушени“). Представянето и използването на средна цена за анализ на митническата стойност на стоки от позиция 0504, води до изкривяване на информацията и невъзможност за обективна цена на конкретен продукт в конкретно състояние от посочените в позицията. При определяне на публични държавни вземания, следва да се прилагат точни стойности, а не средни

и/или приблизителни.

На следващо място, съдът счита, че категорично се установи, че митническите органи неоснователно са се позовали на статистическите данни за митническата стойност на стоки по код по КН 05040000 с произход Н. З. от сайта на Европейската комисия. От посочените статистически данни за количества и цени не може да се извърши преценка дали се касае за среднотатистическите цени именно за сходни стоки, тъй като липсват данни за търговската марка/производител, качеството на стоките и търговското равнище. Тарифното класиране на стоката не е сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Няма как от посочените данни да се извърши преценка дали се касае за среднотатистическите цени именно за сходни стоки, /така и Решение № 4044 от 13.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12195/2019 г., VIII о., докладчик съдията Д. П.; Решение № 8445 от 5.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 556/2019 г., VIII о., докладчик председателят Б. Ц.; Решение № 5972 от 19.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14690/2018 г., VIII о., докладчик съдията Д. П.; Решение № 1667 от 31.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8197/2019 г., VIII о., докладчик председателят М. М.; Решение № 5817 от 17.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 15670/2018 г., I о., докладчик председателят Ф. Н./.

Безспорно се установи, че посочените справки не могат да обосноват разминаване между декларираната митническа стойност, респективно договорената цена и справедливата цена посочена в мотивите. Както може да се види в мотивите на решението, навсякъде е посочено, че е извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Н. З.. За правилното и еднакво прилагане на Комбинираната номенклатура, следва да се отчете обстоятелството, че под един код на КН влизат няколко вида стоки. Данните от системата Т., са осреднени за цялата група, като не са налични данни по конкретни продукти, съответно тези данни са от държави, където не се консумира и внася процесната стока. В групата с код 05040000 има доста разнородни стоки, с много различна стойност. Съответно липсва и съпоставимост на стоките по кода по КН.

В случая Митническите органи е следвало да анализират конкретна информация за сделки на търговското равнище на В. БГ Е., на стоки от същата марка или от същото качество със същата репутация и въз основа на този анализ да обосноват изводите си дали цената в декларацията е необичайно ниска и защо я определят като такава. Такъв анализ изобщо липсва. При липсата на изложени в решението данни за позоваването на необичайно ниска декларирана стойност в сравнение със среднотатистическата такава при внос на сходни стоки, решението на директора на ТД С. морска се явява декларативно и немотивирано.

Административният орган не е съобразил посочените норми от правото на ЕС и не е извършил дължимата проверка по основателността на съмненията си относно договорната стойност на стоката. Изводите относно посочените статистически данни от сайта на Европейската комисия за митническата стойност на стоки, внесени на територията на Съюза с код по КН 05040000 и

произход Н. З., не са достатъчни за извършване на сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при внос на сравними/сходни стоки по смисъла на цитираното решение на Съда на ЕС по дело C-291/15. Това е така, защото данните не съдържат информация за характеристиките и съставните материали на стоките, качеството и репутацията им и съществуването на търговска марка, за да се приеме, че посоченият статистически размер на цените се отнася до сравними/сходни стоки./така и Решение № 6624 от 7.05.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14574/2018 г., I о., докладчик съдията М. П./.

На следващо място, безспорно се установи, че това е декларираната митническа стойност на процесния продукт в страната и от другите вносители. Видно от представената в откритото съдебно заседание справка, това реално е цената, по която стоката се внася в страната. Във връзка с всичко описано по-горе, считам че е налице съществено разминаване между изложеното в процесното решение и в представените и приети документи. Реалната пазарна цена, по която жалбоподателят закупува (а по която останалите търговци закупуват и декларираат) и по която е закупил процесния продукт е декларираната стойност. Поради което, няма никакви основания за пораждаване на обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност.

На следващо място в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, въз основа на които са извършили увеличаване на стойността на процесните стоки. Съдът счита, че АО не успя при условията пълно и главно доказване, да обоснове обстоятелствата въз основа, на които е издал атакуваното решение. Напротив. От изготвената и приета по делото експертиза, която съдът кредитира, се установи пълно съответствие между платената цена за стоките и декларираната митническа стойност.

Предвид това съдът счита, че е налице съществено разминаване между изложеното в процесното решение и в представените и приети документи. Реалната пазарна цена, по която жалбоподателят закупува и по която е закупил процесния продукт е декларираната стойност. Поради което, няма никакви основания за пораждаване на обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност.

По изложените съображения оспореното решение се явява незаконосъобразно по смисъла на чл. 146 т.2, т.3 и т.4 от АПК и следва да се отмени.

С оглед изхода на производството основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски и същата следва да бъде уважена до размер на сумата от 1540.00 лева, от които 50.00 лева внесена държавна такса, 350.00 лева внесен депозит за възнаграждение на вещо лице и 1140.00 лева действително заплатено възнаграждение на един адвокат, съгласно приложен договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1202, р-н „С.“, [улица], представлявано от Управителя **В. И. Л.**, действащо ,рез **АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Г. И С.“**, със седалище и адрес на управление [населено място] 1303, [улица], ет. 2, офис № 9, представлявано от **адв. В. Н. С.**, САК, с адрес на кантората: [населено място] 1303, ул. "Ш. планина" N2 33, ет. 2, офис № 9 **с адрес за кореспонденция: град С. 1303, [улица]. ет. 2. офис № 9, срещу Решение рег. № 32-127516/04.05.2020 г. към Митническа декларация MRN 20BG002002026488R8/10.03.2020 г. на Директора на ТД "С. морска".**

ОСЪЖДА ТД "С. морска", да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1202, р-н „С.“, [улица], представлявано от Управителя **В. И. Л.**, **сумата в размер на 1540 лв., представляваща направени по делото разноски.**

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия :